

31987L0540

L 322/20

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1987 11 12

TARYBOS DIREKTYVA

1987 m. lapkričio 9 d.

dėl leidimo verstis krovinių vežėjo vandens keliais vidaus ir tarptautiniais maršrutais veikla bei abipusio diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją verstis šia veikla patvirtinančių dokumentų pripažinimo

(87/540/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos siūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi viena iš būtinų išankstinių sąlygų, siekiant įgyvendinti Sutartyje numatytą bendrą transporto politiką, yra transporto rinkos organizavimas;

kadangi priemonių, skirtų koordinuoti leidimo verstis vežėjo veikla sąlygas, įteisinimas turėtų skatinti siekti laisvės teikti paslaugas ir veiksmingai naudotis įsisteigimo teise;

kadangi, siekiant pakelti vežėjų kvalifikaciją, būtina priimti bendras taisykles, reglamentuojančias leidimą verstis krovinių vežėjo vandens keliais vidaus ir tarptautiniais maršrutais veikla; kadangi toks kvalifikacijos tobulinimas turėtų padėti sustiprėti rinkai, sumažinti struktūrinius perteklinius pajėgumus ir pagerinti teikiamų paslaugų kokybę, o šie pokyčiai atitiktų vartotojų ir vežėjų bei viso ūkio interesus;

kadangi įgyvendinant 1974 m. lapkričio 12 d. Tarybos direktyvą 74/561/EEB dėl leidimo verstis krovinių vežimu keliais vidaus ir tarptautiniais maršrutais ⁽⁴⁾ ir 1977 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvą 77/796/EEB dėl krovinių ir keleivių vežėjų keliais diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, skatinančias šios veiklos vykdytojus veiksmingai pasinaudoti įsisteigimo teise ⁽⁵⁾, pasiekta patenkinamų rezultatų;

kadangi dėl to leidimą verstis krovinių vežėjo vandens keliais veikla reglamentuojančios taisyklės turėtų bent nustatyti vežėjo profesinę kompetenciją; kadangi valstybės narės taip pat gali išlaikyti ar priimti vežėjo gerą reputaciją ir finansinę būklę reglamentuojančias taisykles;

kadangi vis dėlto į šia direktyva nustatomas bendras taisyklės nebūtina įtraukti tam tikrų transporto veiklos rūšių, kurios neturi didelės įtakos ekonomikai, ir kadangi šios taisyklės iš principo neturėtų reglamentuoti transporto savo sąskaita; kadangi tikslinga nustatyti, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatektų vežėjai, kurie verčiasi šia veikla tik savo teritorijoje esančiuose tinkamuose laivybai vandens keliuose, nesusisijančiuose su kitų valstybių narių vandens kelių tinklu;

kadangi siekiant, kad būtų galima efektyviai naudotis įsisteigimo teise, būtinas abipusis diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją verstis šioje direktyvoje aptariama veikla patvirtinančių dokumentų pripažinimas;

⁽¹⁾ OL C 351, 1983 12 24, p. 5.

⁽²⁾ OL C 172, 1984 7 2, p. 8.

⁽³⁾ OL C 248, 1984 9 17, p. 40.

⁽⁴⁾ OL L 308, 1974 11 19, p. 18.

⁽⁵⁾ OL L 334, 1977 12 24, p. 37.

kadangi priimančioji valstybė narė privalo pripažinti profesinę kompetenciją patvirtinantį pažymėjimą, išduotą laikantis šios direktyvos, kaip pakankamą leidimo verstis vežėjo veikla įrodymą;

kadangi valstybė narė, kuri savo piliečiams taiko specialius geros reputacijos ir finansinės būklės reikalavimus, privalo pripažinti vežėjo kilmės valstybėje esančios kompetentingos institucijos išduotus reikiamus dokumentus ar ankstesnį įsisteigimą kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių piliečiams;

kadangi ši direktyva taip pat turi būti taikoma pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, kuriems taikomas 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾, jeigu valstybės narės leidimą verstis šia direktyva reglamentuojama veikla ar tokių asmenų vertinimą šia veikla sieja su profesinių žinių ir įgūdžių reikalavimais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Sąvokos ir taikymo sritis

1 straipsnis

1. Leidimą verstis krovinių vežėjo vandens keliais tarptautiniais ir vietiniais maršrutais veikla reglamentuoja valstybių narių priimtos nuostatos, sudarytos remiantis šioje direktyvoje išdėstytomis bendrosiomis taisyklėmis.

2. Šioje direktyvoje:

- „krovinių vežėjo vandens laivu veikla“ — tai fizinių asmenų ar įmonių vykdomas krovinių vežimas vidaus vandens keliais, samdos pagrindais ar už atlygį, netgi tuo atveju, jeigu šis darbas nėra nuolatinis,
- „įmonė“ — tai bendrovė ar firma kaip apibrėžta Sutarties 58 straipsnyje, taip pat operatorių grupė ar kooperatyvas, kuris siekia gauti užsakymus iš ekspeditorių, užsakymus paskirstant tarp jo narių, neatsižvelgiant į tai, ar šios grupės arba kooperatyvai turi juridinio asmens statusą.

2 straipsnis

Ši direktyva netaikoma fiziniams asmenims ar įmonėms, vežančioms krovinius vandens keliais naudojant laivus, kurių dedveitas neviršija 200 tonų esant maksimaliai grimzlei.

⁽¹⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

Valstybės narės visoms ar kai kurioms vežimo operacijoms, ar kai kurioms transporto priemonių kategorijoms gali sumažinti minėtą ribą.

Ši direktyva taip pat netaikoma fiziniams asmenims ar įmonėms, vežančioms keltais.

II SKYRIUS

Leidimas verstis veikla

3 straipsnis

1. Fiziniai asmenys ar įmonės, pageidaujantys užsiimti krovinių vežėjo vandens keliais veikla, privalo atitikti keliamus profesinės kompetencijos reikalavimus netgi tuo atveju, jeigu jie priklauso operatorių grupei ar kooperatyvui, kaip apibrėžta 1 straipsnio 2 dalyje, ar užsiima tokia veikla tik konkrečiai nurodytą laikotarpį kaip kitos vandens transporto įmonės subrangovai.

Jeigu prašytojas yra fizinis asmuo, kuris neatitinka minėtos sąlygos, kompetentingos institucijos, nepaisydamos to, gali jam leisti verstis krovinių vežėjo vandens keliais veikla su sąlyga, kad šis asmuo jiems nurodys kitą asmenį, kuris atitinka minėtą sąlygą ir kuris faktiškai nuolat vadovauja tokiai transporto veiklai.

Jeigu prašytojas yra įmonė, kaip apibrėžta 1 straipsnio 2 dalyje, vienas iš fizinių asmenų, kuris faktiškai nuolat vadovauja įmonės transporto veiklai, privalo atitikti profesinės kompetencijos sąlygą.

2. Profesinės kompetencijos sąlyga suprantama kaip kiekvienos valstybės narės specialiai paskirtos institucijos ar įstaigos patvirtinti kompetencijos standartai, taikytini priede išvardytoms disciplinoms. Būtinios žinios įgyjamos lankant specialius kursus arba praktine patirtimi vandens transporto įmonėje, arba abiem šiais būdais. Asmenis, turinčius specialius diplomus, valstybės narės gali atleisti nuo pareigos pateikti priede išvardytų disciplinų žinių įrodymą, jeigu šios disciplinos buvo dėstomos pagal programas, kurias išėjus minėti diplomai buvo suteikti.

Patikrinusi reikiamas žinias, pirmojoje pastraipoje minima institucija ar įstaiga išduoda pažymėjimą.

3. Pasitarusi su Komisija, valstybė narė nuo šios direktyvos reikalavimų gali atleisti vežėjus, užsiimančius savo veikla išimtinai jos teritorijos tinkamuose laivybai vandens keliuose, kurie nesusiję su kitų valstybių narių vandens kelių tinklu. Praktinė patirtis, įgyta transporto įmonėje, kuriai netaikomos šios direktyvos reikalavimai, nesuteikia teisės 2 dalyje nurodytam pažymėjimui gauti.

4 straipsnis

1. Valstybės narės nustato sąlygas, pagal kurias, taikant išimtį 3 straipsnio 1 daliai, transporto įmonė galėtų užsiimti veikla ne ilgiau kaip vienerius metus, šį terminą pratęsiant ne ilgiau kaip šešiams mėnesiams ypatingais ir pagrįstais atvejais, pvz., fizinio asmens, užsiimančio vežėjo veikla, ar asmens, atitinkančio 3 straipsnio nuostatas, mirtis, fizinė negalia ar neveiknumas.

2. Nepaisant to, kompetentingos valstybių narių institucijos gali išimties tvarka tam tikrais atvejais suteikti nuolatinį leidimą verstis įmonės veikla asmeniui, kuris neatitinka 3 straipsnyje nurodytų profesinės kompetencijos sąlygų, tačiau kuris turi ne trumpesnę kaip trejų metų kasdienio vadovavimo šiai įmonei praktinę patirtį.

5 straipsnis

Fiziniai asmenys, pateikę įrodymus, kad iki 1990 m. liepos 1 d. kurioje nors iš valstybių narių jie teisėtai užsiėmė krovinių vežimo vandens keliais nacionaliniais ir tarptautiniais maršrutais veikla, ir siekiantys gauti 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymėjimą, atleidžiami nuo pareigos įrodyti, kad jie atitinka minėtame straipsnyje nurodytas sąlygas.

6 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga institucija, remdamasi pagal šią direktyvą priimtomis priemonėmis atmetusi prašymą suteikti leidimą verstis krovinių vežėjo vandens keliais veikla, privalo nurodyti tokio sprendimo priežastis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos panaikintų leidimą verstis krovinių vežėjo vandens keliais veikla, jeigu paaiškėja, kad nebesilaikoma 3 straipsnyje nurodytų sąlygų, tačiau, jei reikia, suteikiama pakankamai laiko, kad būtų pasamdyti reikiami darbuotojai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje nurodyti fiziniai asmenys ir įmonės turėtų teisę reikiamomis priemonėmis apginti savo interesus, jeigu jų atžvilgiu priimami 1 ir 2 dalyse nurodyti sprendimai.

III SKYRIUS

Abipusis diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialių kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimas

7 straipsnis

Valstybės narės 3 straipsnio 2 dalies antrojoje pastraipoje nurodytus pažymėjimus, kuriuos išdavė kita valstybė narė, pripažįsta kaip pakankamą profesinės kompetencijos įrodymą.

8 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė iš savo nacionalinių subjektų reikalauja, kad jie turėtų gerą reputaciją ir nebūtų bankrutavę, tokia valstybė, nepažeisdama 2 ir 3 dalių, kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių nacionalinių subjektų atžvilgiu priima išrašą iš teismo dokumento ar, jeigu tokio nėra, iš lygiavertio dokumento, kuri išduoda kompetentinga vežėjo kilmės valstybės ar valstybės, kurioje jis anksčiau buvo įsisteigęs, teismo ar administracinė institucija, patvirtinanti, kad minėtų sąlygų yra laikomasi.

2. Jeigu valstybė narė savo nacionaliniams subjektams nustato tam tikrus reikalavimus dėl geros reputacijos, ir 1 dalyje nurodytais dokumentais negalima įrodyti, kad šių reikalavimų yra laikomasi, tokia valstybė kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių nacionalinių subjektų atžvilgiu priima pažymą, kurią išduoda kompetentinga tokio asmens kilmės valstybės ar valstybės, kurioje jis anksčiau buvo įsisteigęs, teismo ar administracinė institucija, ir kurioje nurodoma, kad minėtųjų reikalavimų yra laikomasi. Šiose pažymose nurodomi konkretūs faktai, kuriuos svarbiais laiko priimančioji valstybė.

3. Kilmės valstybei ar valstybei, kurioje asmuo anksčiau buvo įsisteigęs, neišdavus 1 ir 2 dalyse nurodyto dokumento, šį dokumentą galima pakeisti asmens priesaika arba iškilmingu pareiškimu, duotu kompetentingai atitinkamo asmens kilmės valstybės ar valstybės, kurioje jis anksčiau buvo įsisteigęs, teismo ar administracinei institucijai arba, jei reikia, notarui; tokia institucija ar notaras išduoda pažymą, patvirtinančią priesaikos ar iškilmingo pareiškimą autentiškumą. Panašiu būdu pareiškimas dėl bankroto gali būti pateiktas kompetentingai profesinei organizacijai toje pačioje valstybėje.

4. Pagal 1 ir 2 dalis išduoti dokumentai turi būti išduoti ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jų pateikimo. Ši sąlyga taip pat taikoma ir pareiškimams pagal 3 dalį.

9 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė savo nacionaliniams subjektams kelia specialius reikalavimus dėl finansinės būklės ir reikalauja ją įrodančios pažymos, tokia valstybė pripažįsta atitinkamus kilmės valstybės ar valstybės, kurioje asmuo anksčiau buvo įsisteigęs, bankų ar kitų tos valstybės įgaliotų institucijų išduotas pažymas lygiavertėmis pažymoms, išduotoms jos pačios teritorijoje.

2. Jeigu valstybė narė savo nacionaliniams subjektams kelia specialius reikalavimus dėl finansinės padėties ir tokių įrodymų, kad šių reikalavimų yra laikomasi, negalima duoti pateikus 1 dalyje nurodytą dokumentą, tokia valstybė kaip pakankamą įrodymą kitų valstybių narių nacionalinių subjektų atžvilgiu priima kilmės valstybės ar valstybės, kurioje asmuo anksčiau buvo įsisteigęs, kompetentingos administracinės įstaigos pažymą, kad minėtųjų reikalavimų yra laikomasi. Šiose pažymose nurodomi konkretūs faktai, kuriuos svarbiais laiko priimančioji valstybė.

10 straipsnis

7, 8 ir 9 straipsnių nuostatos taip pat taikomos tiems valstybių narių piliečiams, kurie, remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 1612/68, turi įsidarbinti pagal darbo sutartį versdamiesi šios direktyvos 1 straipsnyje nurodyta veikla.

IV SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos*11 straipsnis*

1. Iki 1988 m. birželio 30 d. valstybės narės imasi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės užtikrina, kad iki 1990 m. liepos 1 d. bus atliktas pirminis 3 straipsnyje minėtų kompetencijos standartų patikrinimas.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1987 m. lapkričio 9 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. HAAKONSEN

PRIEDAS

3 STRAIPSNIO 2 DALYJE MINĖTŲ DISCIPLINŲ, KURIŲ IŠMANYMĄ REIKIA ĮRODYTI PATEIKIANT PROFESINĘ KOMPETENCIJĄ PATVIRTINANČIUS DOKUMENTUS, SĄRAŠAS

Žinios, į kurias reikia atsižvelgti pripažįstant profesinę kompetenciją, turi būti susijusios bent su žemiau išvardytomis disciplinomis. Kompetentingos nacionalinės institucijos privalo pateikti išsamų šių disciplinų apibūdinimą, jas apibrėžti arba patvirtinti. Disciplinos privalo būti dėstomos tokiu lygiu, kad jų galėtų mokytis asmenys, kurių išsilavinimas atitinka tą žinių lygį, kuris įgyjamas baigus privalomą mokyklos programą.

A. Disciplinos, kurias vežėjai, ketinantys verstis vežimais tik šalies viduje, turi išmanyti patenkinamai**1. Teisė**

Tokiai veiklai reikia išmanyti civilinės teisės pradmenis bei prekybos, socialinės apsaugos ir mokesčių įstatymus, o ypač išmanyti apie:

- sutartis apskritai,
- vežimo sutartis, ypač vežėjo atsakomybę (jos pobūdį ir ribas),
- prekybos bendroves,
- įmonių sąskaitas,
- darbo ir socialinės apsaugos taisykles,
- mokesčių sistemą.

2. Komercinis ir finansinis įmonės valdymas

- mokėjimo ir finansavimo būdai,
- savikainos apskaičiavimas,
- kainų sistema ir vežimo sąlygos,
- komercinė apskaita,
- draudimas,
- sąskaitos-faktūros,
- transporto agentai.

3. Patekimas į rinką

- nuostatos susijusios su veiklos pradžia ir veikla,
- frachtavimo sistemos,
- transporto dokumentai.

4. Techninės normos ir techniniai veiklos aspektai

- techninės laivų savybės,
- laivų pasirinkimas,
- registravimas,
- laivų pakrovimo ir iškrovimo dienos ir prastovos.

5. Sauga

- įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos dėl vandens kelių transporto,
- nelaimingų atsitikimų prevencija ir priemonės, kurių reikia imtis nelaimingo atsitikimo atveju.

B. Disciplinos, kurias turi išmanyti vežėjai, ketinantys verstis vežimu tarptautiniais maršrutais

- disciplinos, išvardytos A dalyje,
- nacionalinės teisės aktų, Bendrijos normų ir tarptautinių konvencijų bei sutarčių nuostatos, taikomos vandens kelių transportui tarp valstybių narių ir tarp Bendrijos bei valstybių, kurios nėra valstybės narės, o ypač nuostatos, reglamentuojančios frachtavimą bei vežimo kainas ir sąlygas,
- muitinės praktika ir formalumai,
- svarbiausios eismo taisyklės valstybėse narėse.